

ærede Medlem udtalte den Forventning, at man til anden Behandling vilde kunne finde en Form, hvorved man kom til det samme Resultat som Statsrevisionen; jeg antager ikke, at han ventte, at Udvalget skal udarbejde nye Forslag, jeg er i hvert Tilfælde overbevist om, at det ikke vil ske, men det behøver ikke heller at skydes ud til anden Behandling, thi de, som mene, at man, fordi Statsrevisionen har været enig, bør i Et og Alt følge dens Indstillinger, kunne selvfølgelig naae det ved at stemme for Mindretallets Forslag. — Medens jeg har Ordet, er der en lille Bemærkning at gøre, som jeg glemte, da jeg første Gang havde Ordet. I vor Betænkning findes der en lille Slutningsbemærkning angaaende nogle Udgifter paa Marineministeriets Budget, ved hvilken vi have henledet Opmærksomheden paa en Bemærkning af Revisionen om, at nogle Udgifter, som det hedder i Revisionens Betænkning „søge deres Forbindelse med Marinens direkte Formaal temmelig langt borte“. Det, vi have haft for Die, er forskellige Rejsudgifter. Vor Henvisning maa imidlertid ikke opfattes saaledes, at vi misbillige, at disse Rejsudgifter ere afholdte, vi have kun villet henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, fordi der kunde være Grund til at henstille til Marineministeren, om man ikke muligvis paa andre Steder kunde finde Poster, hvorunder disse i og for sig vistnok fuldt berettigede Udgifter kunde afholdes.

Fischer: Jeg maa tilstaa, at jeg befinder mig i nogen Forlegenhed overfor det ærede Flertals Forslag. De afvige, som det forekommer mig, ikke saa meget fra Statsrevisionens Indstillinger, at man kan sige, at det har været en paatværende, ja vel ikke engang en tilstrækkelig Grund til at stille disse Ændringsforslag. Jeg deler ogsaa den Betragtning, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Bornholm (Falleisen), at naar Statsrevisionen er enig, og der derigennem altsaa er Udsigt til, at Statsregnskabsafsættelse kan passere hurtigt og let gennem Rigsdagen, skal man ikke ved Ændringsforslag lægge nogen Hindring i Veien for, at det gaar hurtigt og let igjennem. Det kan dog være muligt, at der vilde rejse sig Banfærligheder ved Vedtagelsen af Flertalsforslagene. Jeg vil blot dvæle ved det første Punkt for at tage det som Exempel. Der har Statsrevisionen indstillet: „Overskridelsen 5,977 Kr. 5 Dre passerer.“ Det er konservativt, forsaavidt det er stemmende med den Form for Indstillinger, som man efter længere Valten frem og tilbage synes at have forenet sig om. Det er tillige kort og syndigt: „Overskridelsen passerer“. I Stedet derfor sætter nu det ærede Flertal: „Det passerer, at der til Trykning af og Papir til Timesedler, Taxter, Protokoller, Kartter, Regnskaber m. m. samt til Bogbinderarbejde er opført en Merudgift

af 5,977 Kr. 5 Dre“. — Summen er den selvsamme. Hvad Grund kan der nu egentlig være til at specificere den paa den Maade, som er sset, istedetfor under Henvisning til Statsrevisionens Betænkning og Regnskab at sige: „Overskridelsen passerer“? Jeg indrømmer derimod, at der ved den anden Indstilling er en Forskjel tilstede; den er meget ringe. (En Stemme: 22 Dre!). Ja, 22 Dre, men der er dog en Forskjel alligevel, som gaar ud over de 22 Dre. I det ene Tilfælde nemlig indstilles det, at Overskridelsen passerer; i det andet Tilfælde passerer den Handling, der har givet Anledning til Overskridelsen. Der er en Forskjel unægtelig, og der kunde man altsaa tage det under nøiere Overveelse, hvad man vilde gøre i saadant Tilfælde, dersom man ikke stemte om det hele en bloc; thi angaaende de enkelte Poster tror jeg ikke vel, det kunde lade sig gøre at afstemme, saaledes som det er opstillet. Men enten man nu vil bestemme sig for at bifalde Handlingen, eller man vil lade passere den Overskridelse, som Handlingen har medført, da der kun er 22 Dres Forskjel, saa er det saa lidt, at jeg ikke kan se, at det er tilstrækkelig motiveret af den Grund at afvige fra Statsrevisionens Indstilling. Noget Lignende gjælder om de øvrige Poster. Jeg tror derfor, at det ærede Flertal vilde gøre os eller i alt Fald en hel Del af os en Tjeneste ved at tage sine Forslag tilbage; saa kunde man i alt Fald til 2den Behandling tage under Overveelse, hvad man vilde gøre ved Punkt 2, om man vilde følge Statsrevisionen her eller indstille, at Overskridelsen 1,999 Kr. 78 Dre passerer; denne korte Form vilde jeg i ethvert Tilfælde tilraade. Jeg vilde derfor ansæ det for meget ønskeligt, dersom Flertallet tog sine Indstillinger tilbage, og vi saaledes kunde blive, maasse uden Afstemning, ved Mindretallets Forslag.

Ordføreren (Rump): Jeg ser af det ærede Medlems Foredrag, at Ungsteligheeden ved, at vi have fraveget Statsrevisionens Betænkning, virkelig bliver større og større, thi da det ærede Medlem fra 4de Kred (Falleisen) udtalte sig, syntes han kun at have Indholdet, Realiteten for Die, men det ærede Medlem, der sidst talte, er endogaa bleven saa angstelig, at han finder det betænkligt, at vi have brugt en anden Form. Jeg tror, at Udvalgets Mindretal vistnok egentlig ikke har haft nogen Betænkning ved, at vi have valgt en anden Form, det er imidlertid Noget, jeg naturligvis ikke kan vide; men naar den Slags Ting skulle kunne komme i Betragtning ved jeg ikke, hvad Udvalgets Gjerning skulde være. At vi have brugt den foreliggende Form, er iøvrigt mere tilfældigt; vi have nemlig brugt den ikke for at fravige Statsrevisionens Forslag, men netop for at holde os til den Form, som i Almindelig-